

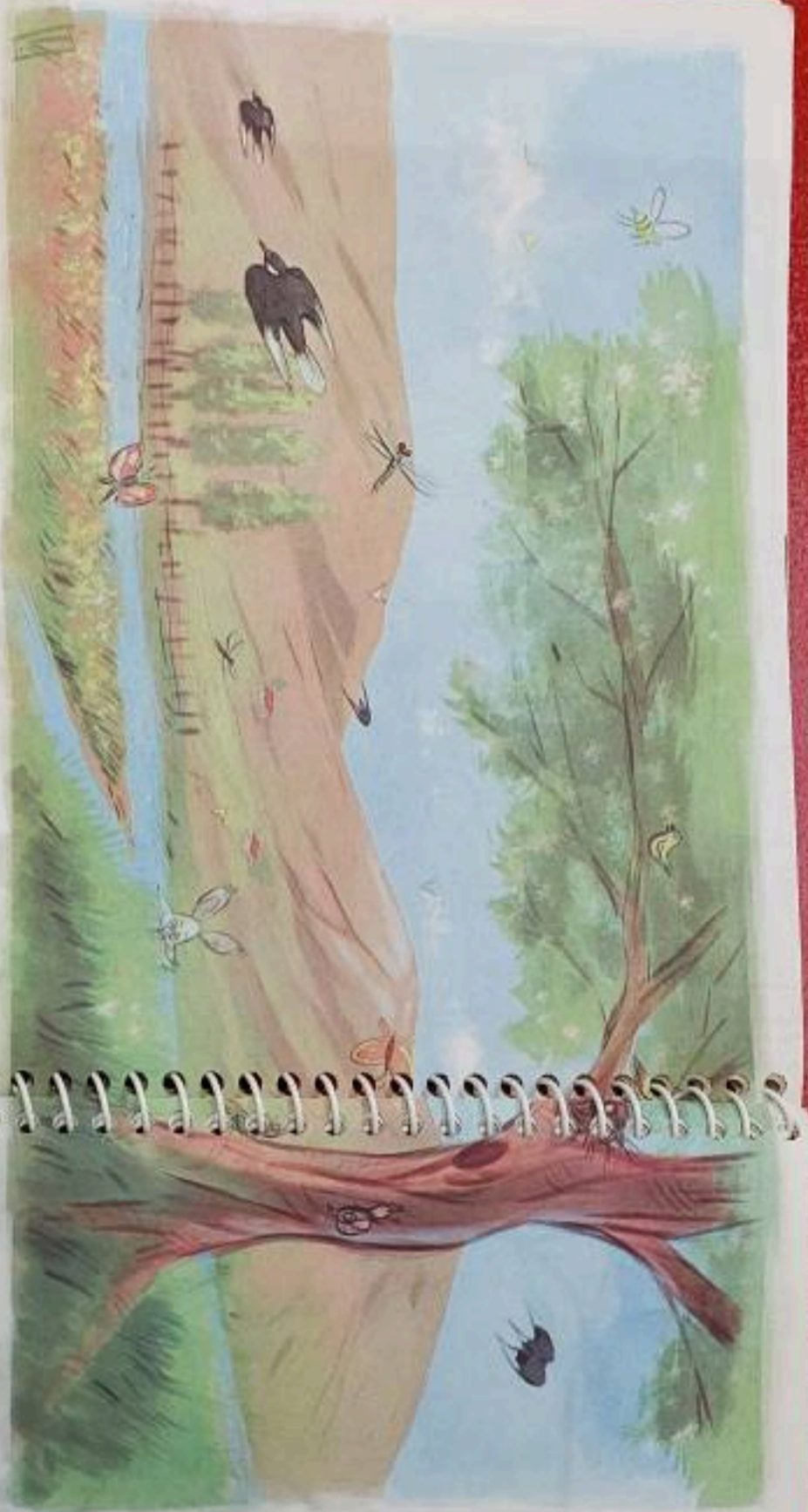

نوروز

مردم جهان، اولین روز سال جدید خود را جشن می‌گیرند. همدی این جشن‌ها زیبا هستند. در کشور ما روز اول فروردین، نخستین روز سال نو است. این روز را «نوروز» می‌گویند. نوروز آغاز فصل سرسبزی و زیبایی‌های طبیعت است.

هزاران سال است که ما ایرانیان عید نوروز را جشن می‌گیریم.

مردم ما پیش از نوروز، خانه‌هایشان را تمیز می‌کنند. در جشن **تیلوکاری** شرکت می‌کنند و برای تحویل سال، سفره‌ی هفت سین می‌چینند. **تحویل سال**، لحظه‌ای است که سال کهنه به پایان می‌رسد و سال نو شروع می‌شود. در این هنگام همدی اعضای خانواده کنار سفره‌ی هفت سین می‌نشینند و دعا می‌خوانند و از خداوند می‌خواهند که اخلاق آن‌ها را خوب و خوب‌تر کند. بیشتر مردم سین ما در سفره‌ی هفت سین،

تر آن، آیینت. شمع‌های روشن و هفت
چیزی که گذاشته که نام آن‌ها با «س»
شروع می‌شود. این هفت چیز سبزه،
سرکه، ساق، سمنو، سنج، سیر و
سبب هستند.

بعضی در سفره‌ی هفت‌سین،
تخم مرغ‌های رنگ‌کرده، گل و شیرینی
هم می‌گذازند. هم‌چنین، ظرف آبی
می‌گذازند که مایه کوبک قرمزی در
آن شامی کند.

در نوروز، مردم به دیدن‌و‌باردید بزرگ
می‌روند. بزرگ‌ترها به کوچک‌ترها
عیب‌های می‌دهند.

در این روزها، مردم به جاهای
زیارتی، آرامگاه شهیدان و درگاه‌نگاران
نیز می‌روند.

جشن نوروز با هیبت شادایی سا
می‌شود و ما را برای کار و کوشش و
ساختن ایرانی آباد و آباد، آماده‌تر
می‌کند.

